
STS de 8 de juliol de 2010, recurs 63/2009

Obligació de retribuir íntegrament els dies de permís de paternitat (accés al text de la sentència)

En el present supòsit es resol un recurs de cassació en interès de la Llei interposat per una Diputació provincial contra una sentència dictada per un jutjat del contenciós administratiu, en virtut de la qual es condemnava l'Administració demandada a **l'abonament íntegre a un funcionari de les quantitats deixades de percebre pel gaudiment del seu permís de paternitat**. L'esmentada sentència fonamenta la seva resolució en base a l'art. 49.c) de la *Ley 7/2007, de 12 de abril, del Estatuto Básico del empleado público* (LEBEP), així com en l'art. 30.1.a) de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la Reforma de la Función Pública*.

El TS argumenta que contràriament a allò al·legat per l'entitat, l'esmentat art. 49.c) LEBEP considera el gaudiment del permís de paternitat com de situació de "servei actiu a tots els efectes, garantint-se la plenitud de drets econòmics de la funcionària i, en el seu cas, de l'altre progenitor funcionari...", el qual és d'aplicació al personal funcionari de les administracions locals de conformitat amb la previsió general continguda a l'art. 2.1 LEBEP.

El Tribunal, desestimant el recurs, conclou que el citat art. 49.c) LEBEP s'erigeix com a precepte directament aplicable i no permet tenir cap dubte respecte al contingut del **permís de paternitat per naixement de fill, que és independent del permís de 16 setmanes que poden gaudir el pare o la mare** en els supòsits contemplats als apartats a) i b) de l'art. 49 LEBEP (permís per part i permís per adopció o acolliment), caracteritzats com a períodes de descans en les situacions de maternitat i paternitat.